



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 928/2015
27.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.В., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., адвоката Д.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К бр.112/15 од 02.06.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж 224/15 од 01.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К бр.112/15 од 02.06.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж 224/15 од 01.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К бр.112/15 од 02.06.2015. године, окривљени М.В. оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је изречена казна затвора у трајању од 3 месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени Д.Ч. је са имовинско правним захтевом сходно члану 258. став 4. ЗКП упућен на парницу, а сходно члану 264. став 1. КЗ окривљени М.В. обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка у паушалном износу од 5.000,00 динара, те трошкове вештачења у износу од 38.270,00 динара и трошкове и награду пуномоћнику оштећеног, у року до 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж 224/15 од 01.09.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.В., па је потврђена пресуда Основног суда у Сомбору К бр.112/15 од 02.06.2015. године.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.В., адвокат Д.К., због повреде члана 289. КЗ и погрешно и непотпуно утврђено чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у целини тако што ће окривљеног ослободити од одговорности да је извршио кривично дело из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ или да исте укине и врати на поновно расправљање и одлучивање нижестепеним судовима, те да му се накнаде трошкови проузроковани овим поступцима.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда члана 289. КЗ и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљаја законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**